
KEDİ'Lİ ŞİİRLER

BALIKLA KEDİ

Akvaryumda bir balıkla kedi,
Ebedi sulh yapıp sevişmedeler.
Balığın kalbi çarpıyor: Tık, tık!
Kedinin gözlerinde: bir kılçık!

ORHAN SEYFİ ORHON
(1890 - 1972)

BİR KEDİNİN GÜNLÜĞÜNE

Mahallede on kedi varsa
Biri sensin.

Yüz kedi varsa
Biri yine sen
- Ama bu kez yüzde birsin -

Oysa okşadığım - tek bir kedi -
O kedi
Yüzde yüz sensin.

ZAHRAD
(1924 - 2007)

BİR KEDİYE

Aynalar değildir daha sessiz
ne de sürünen şafak daha gizli;
ay ışığında, o pantersin sen
görünüşünü uzaktan izlediğimiz.
açıklanamaz çalışmasıyla tanrısal bir kanunun,
boş yere ararız seni biz.
Ganj'dan bile daha uzakta ya da batan güneşten,
yalnızlıktır seninkisi, seninkisi gizlilik.
kalçan izin verir yavaş yavaş giden
okşamasına elimin. Kabul ettin,
uzun süredir unutulan geçmişten beri,
sevgisini güvensiz bir elin.
Sen başka bir devre aitsin. Efendisisin sen
sınırlandırılmış rüyâ gibi bir yerin.

JORGE LUIS BORGES
(1899 - 1986)

BİR KRAL MI ÖNEMLİ BİR KEDİ Mİ

Gecenin bu ucunda yalnızlığından
O kedi bir krala bakıyor ağzı yeni süt
Daha dün doğmuş daha tüyleri kokuyor
Durmuş koskoca krala bakıyor

Kediler krala bakınca akşam basarmış ortalığa
Ben böyle düşünmem akşamın belli saatleri vardır
Çoğu bir kedi gibi pencerede ölüyor
Yüreksiz sevişirler dudakları lâle sanki
Sanki yere gömmüşler o uzun buzlu martı

Çocuklar yakalarında kış günleri ve alacakaranlık
Toplanmışlar gözleriyle cıvıl cıvıl olmuşlar
Kimi kediden olur kimi kraldan besbelli
Kral kedinin gözlerinden kaçar
kedi kralın gözlerinde şimdi

Kediler bu dünyaya göre değil diye bir yalan uydurmuş
Isıtamıyor bu güneş onları deyince bir çocuk
– N'apalım yeni bir güneş mi bulalım şimdi n'apalım
O kadar zengin miyiz yoksullar almış yürüyor

Bir kral mı önemli bir kedi mi derindir
Her gece uykumuza bir güvercin oldu bu

ERGİN GÜNÇE
(1938 - 1983)

BİZİM MAHALLEDE BAHAR

Kedileri bizim evin
Sokağa baharla çıkar.
Ağaçta ne işi var farenin
Ağaç da yok bizim orda
Ama serçesi boldur mahallenin.

Karşı evde bir kadın çorabı sallanıyor
Teki kiracı kızın bacağında,
Hele dinsin rüzgâr
Mahalleye ten kokusu sinecek.

Pencerelerde marul demetleri sallanır
Taze soğan kokusu siner sokağa,
Ağaçlardan önce şehirde
Zerzavatçının beygiri yeşillenir.

CAHİT IRGAT
(1915 - 1971)

BOZLAK KEDİ VE ÖLÜM

Kaç zamandır inatla bir sevdayı sürerim,
Bilinmedik yüzünde balkıyan sis peçesi.
Yolları ezberden ben hep ona giderim,
İçimde düğüm düğüm bir bozlak cerbezesi.

Sahi o bozlağı ben ilk nerde duymuştum?

Ben ki çağ dışı bir uyumsuzluk delisi,
Kendi ipimi belki kendim çekerim.
Gölgeme dadanmış bir tuhaf güz kedisi,
Her yere peşimden onu da sürüklerim.

Sahi o kediyi ben ilk nerde görmüştüm?

Durmadan garlara garajlara düşerim,
Gayri bilmem ne olur size kalmış gerisi.
Adıma arasıra törenle mum dikerim,
Ölümüme gönülden bir merhaba yenisi.

Sahi o ölümü ben ilk nerde ölmüştüm?

METİN ALTIOK
(1941 - 1993)

ÇOCUKLAR, KEDİLER, USKUMRULAR

Tabağımda, rakı bardağımın yanında
Yeşil soğanlar, maydanozlar arasında
Uzun, usul yatan uskumrulara merhaba!
Bir kez konuk olmuşlar soframa
Atar mıyım onlardan artanları hiç!
Kedilere sunarım.

Kediler...
Çileli çocukları sokaklarımızın.
Benekli güzellikleri.
Sırtlarında yazın sıcağı, kışın ayazı
Döner dururlar çevresini çöp bidonlarının

Öksürsem uzaktan, ürperirler birden
Ardından bi koşu, bi yakarı, bi figan
Çünkü tanırlar Metin Amcalarını
Ayak sesinden.

Dönerim, televizyonda haberler
Doldurmuştur odamı
Bosna ve Ovacık'ta

Yakılan köylerin dumanı.
Ve Hozat önünde, ayazda
Aç, çıplak çığrışır durur
Tunceli'nin, Hakkari'nin çocukları.
Dumanlı havada uzaktan uzağa
Akbabaların sesleri
Köpek havlamaları
Kurt ulumaları.

Benim bu dünyada bütün lüksüm
Arada sığındığım
Şu yarım ufak rakım
Zehir olsun şimdengeri
Aha, onu da fırlatıp atıyorum!

Yaşadığım bu utancın
Benzerini yaşayıp yazmış Nâzım
Kore'ye giden askerler adına
Ellilerde, hapisten çıktığı günlerde.
Şöyle diyor şiirinin bir yerinde:
"...
Oraya gönderildi seninkilerden
dört bin beş yüz tane memet,
kardeşlerini katletmeğe.
Kızarıyor yüzün
öfkeden ve utançtan
Ve umumiyetle filan değil,
sırf sana ait
ve eli kolu bağlı bir hüzün
Karını arkadan itip yere yuvarlamışlar da
Düşürmüş gibi çocuğunu,
...."

METİN DEMİRTAŞ
(1938 - 2014)

DENGE - DÜZEN

Kaskatı bir sabahtı bir mart sabahı
Tenekeler sıradan dizilmişlerdi kapı önlerine
Kediler habire günlük nafakalarını arıyorlardı
Sahipsiz kediler hasta kediler aaah onlar işte
Öylesine suskundular düzen bozulmasın diye
Bir cambaz hüneriyle art ayaklarından
Asılı kalmışlardı çöp tenekelerine
Kuyruklarını bile kıpırdatmıyorlardı
Öylesine dikilmişlerdi beyinleri üzerine
Denge bozulmasın diyeydi bütün çabaları
Hep bunun için başka neden olabilir
Bir görmeliydiniz nasıl çöpleniyorlardı

Tam bu sırada hastanenin kapısı açılıverdi
Öksüren bir hastaydı silkelenen oracığa

Kediler aç kediler art ayaklarının
Çengelini gevşetiverdiler birden
Fosforlu gözlerinde açılıverdi kapılar

Kapılar mağara ağızları gibi korkunç
Kapılar iç içe sıra sıra açık kapılar
Kapılar sonra duvar gibi sımsıkı kapalı
Silkelenen oracığa Yozgatlı Yaşar'dı

Kaskatı bir mart sabahıydı nasıl unuturum
Diyelim ki ben unuttum Yaşar unutur mu hiç
Kupkuru bir soğuk vardı dışarda takır takır
Bir soğuk ki kuşları alaşağı eden

Yaşar'da ne palto ne çorap ne boyun atkısı
Bir ceketi vardı o kadar ben ceket diyorum
Bir çift de ayakkabı ben öyle diyorum
Tabanları olduğu gibi asfalta basıyordu

Asfalt da öyle ağustos asfaltı sanılmasın
Damla su sızdırmıyordu pabuçlar bereket
Sular daha akşamdan donmuştu kaskatı
Yürekler de donmuştu sularla birlikte
Donacak yürek bile yoktu çatık kaşlı hekimde
Taburcusun demişti arkası hastalara dönük

Lokman Hekim'den beri böyle kurulmuştu düzen
İnsanlığın acıları böyle dindirilirdi ancak
Ant içilmişti diplomalar verilirken
Ölmek de vardı düzende taburcu olmak da
Hep bunun için demişti yanlış anlaşılmasın
Hep bu yüzden taburcusun demişti hekim
Kediler gibi dengeyi tutturabilmek
Habire çöplenebilmek için hekimlik adına
Bu yüzden satmıştı Yaşar'ın altındaki yatağı
Yozgat'lı Yaşar yatacak değildi ya boyuna
Memleket genişti çoook Yozgatlılar vardı çok

Verem desen daha geniş alabildiğine
İstemezdi dengenin düzenin bozulmasını
Sırf bunun için demişti iki buçuk kuruş için değil
Yurdunu ulusunu sevdiğinden biraz da

Çıkarmak için mutlu azınlıktan olmanın tadını
Ölenle ölecek değildi ya Yaşar'lar gibi
Taburcusun demişti kılı kıpırdamadan
Hep bu yüzden demişti başka neden olabilir

Henüz bir çatıcık bile çekilmemişti başının üstüne
Son taksiti duruyordu yeni arabasının
Hakçası bölüşmek için ne varsa yeryüzünde
Elmayı bile iki şak edip ortasından
İki parçasını birden alabilmek için
Ne yapsın bunu anlıyordu eşitlik deyince
Dengeden düzenden buydu anladığı hekimciğin

Kediler günlük nafakalarını arıyorlardı dışarda
Sahipsiz kediler hasta kediler aaah onlar işte
Öylesine suskundular düzen bozulmasın diye
Denge bozulmasın diye art ayaklarından
Asılı kalmışlardı çöp tenekelerine
Bir görmeliydiniz nasıl çöpleniyorlardı
Öylesine dikilmişlerdi beyinleri üzerine

Ne olurdu denge bozulursa düzen bozulursa
Tenekelerin altında mı kalırlardı sanki
Boşunaydı bütün korkuları boşuna
Ne olabilirdi sonunda yitirecekleri
Çöp tenekelerindeki artıklardan başka.

RIFAT ILGAZ
(1911 - 1993)

DÜŞÜ NE BİLİYORUM

Kimdi o kedi, zamanın
eşyayı örseleyen korkusunda
eğerek kuşları yemlerine,
bana ve suçlarıma dolanan?

Gök kaçınca üzerimizden ve
yıldız dengi çözüldüğünde
neydi yaklaşan
yanan yatağından aslanlar geçirmiş
ve gömütünün kapağı hep açık olana?

Yedi tül ardında yazgı uşağı,
görüldüğünde tek boyutlu düzlüktür o
ve bağlanmıştır körler
örümcek salyası kablolarla birbirine

sevişirken,
iskeletin sevincini aklın yangınına
döndüren, fil kuyruğu gerdanlıklarla.

Yine de, zaman kedisi
pençesi ensemde, üzünç kemiğimden
çekerken beni kendi göğüne,
bir kahkaha bölüyor dokusunu
düşler marketinin,
uyanıyorum küstah sözcüklerle:
Ey, iki adımlık yerküre
senin bütün arka bahçelerini
gördüm ben!

NİLGÜN MARMARA
(1958 - 1987)

KADIN VE DİŞİ KEDİ

Kediyle oynuyor kadın
Ne de güzel yaraşmış bak
Karanlığında akşamın
Beyaz el ve beyaz ayak.

Nasıl da gizliyor kadın
Bıçak gibi keskin parlak
Katil tırnağını -hayın-
Eldivende saklıyarak.

Öteki de, sözüm ona
Pençesini saklamada
Ama yutmuyordu şeytan..

Şimdi çınlıyor odada
Bir kahkaha havalanan
Parlıyor dört fosfor nokta...

PAUL VERLAINE
(1844 - 1896)

KEDİ

Tavan arasına kaçan çocuk
Erik ağacından görünen göğü düşünür
Akşamın acısı içine çökünce
Uyur.

Benim küçük bir kedim vardı
Ahmak bir ayak ezdi
Benim en güzel çocukluğumu
Ahmak bir ayak ezdi.

Ağaçların arasında unutulan çocuk
Yapraklarda güneşi görür
Ve hareli denizlerde gezdiği günü düşünür.

Küçük kedim bana sürün
Kediler ağlamaz
Çöp tenekelerinde ölür
Sıska kediler

Damlardan çok mezbelerde görünür.

Küçük kedim
Molozlu sokakların ağır uykusundan gerin
Bilirim ki sen
Bu çöplükten değilsin
Benim gibi garipsin
İkimizin de unuttuğumuz
Kuşları bol
Ağaçları bol bahçelerdensin
Koca duvarlı sokaklarda sıkılmışsın
Ve canından bıkmışsın.

ASAF HALET ÇELEBİ
(1907 - 1958)

KEDİ

Usulca okşuyor sesi sabahı
Güne ulanan bebek uykusu
İğdiş sevinçlere hazırlanıyor.

Usulca geriniyor düş günlerine
Eşkiya doğası çiziyor sınırları
Sağıyor sevginin memelerini.

Usulca sofalara sızıyor korkusu
Özgürlüğü bilmiyor kuşatılmış
Kıyısında hiç yaşamadığı sevda.

Müstevli ordulardan arta kalmış nefer
Yalnız ve içedönük kimi zaman da
Usulca çıkıvermiş Mısır tarihinden.

AYDIN HATİPOĞLU
(1940 - 2010)

KEDİ

Gel bana, güzel kedim, sevdalı yüreğime;
Batırmaksızın tırnaklarını.
Ve bırak dalayım güzel gözlerine,
Metal ve akik karışımı.

Parmaklarım okşarken gönlümce
Başını senin ve esnek sırtını,
Ve elim hazdan esrikleşirken
Yoklamaktan elektrikli vücudunu,

Kadınım canlanır zihnimde. Bakışı onun
Seninki gibi, sevgili hayvan,
Derin ve soğuk, keser ve delip geçer bir mızrak gibi,

Ve tepeden tırnağa bir ince hava,
Bir tehlikeli koku
Sarar onun esmer vücudunun çevresini.

CHARLES BAUDELAIRE
(1821-1867)

KEDİ

Yattığı yerde başını kaldırıyor
Bir şey söylemek ister gibi ağzını açıyor,
ama hiç sesi çıkmıyor

Sonra düşünde konuşmak için uykuya dalıyor.

MELİH CEVDET ANDAY
(1915 - 2002)

KEDİ

Hısım akraba karşıda
gece yatısına gitse ya
gidemiyor
konu komşuya bile zor
kedisi var
kediye bakıyor.

OKTAY RİFAT HOROZCU
(1914 - 1988)

KEDİ

Tek parmakla dokunmak için
Biraz büyük bir hayvandır kedi.
Kuyruğu başına değer,
Bu çemberde döner
Ve yanıtlar okşamayı.

Ama geceler, gözlerini görür insan
Solgunluk, doğuştan tek yetileri.
Çok büyüktür bu gözler, saklanmaz
ve çok ağır, düşlerin yitik rüzgarı için.

Dans ettiğinde kedi
Hapishanesini yalıtmak içindir bu
Ve düşündüğünde
Gözlerinin duvarına dek gider.

PAUL ELUARD
(1895-1952)

KEDİ AĞLAMASI

- Tek Vuruş şairine -

Kendini yalnızlıkla açıklama, yalnızlık bitti
yaşın kırkı devirmişse kalbin de bir kedidir unutma
ve birer patidir artık ellerinin her biri,
kafayı iki el arasında tutmaya yenilgi denir,
içine döktüğün her ağlama yüzündeki çizilmedir.

Kendini aşkla mevsimleme, aşk bitti
yarısından sonra her şey günahdır nasılsa
de ki vekâleten sevdim, vekâleten evlendim, vekâleten öldüm
ısısı parmakta sönen nikâha devr-i kış denir
insan tanrı cümlesidir, en iyi kendinde gizlenir.

Kendini mesafelerle anlamlandırma, mesafeler bitti
kim "Hüseyin" dese dönüp bakma artık--mesafeler apse
zaten kalp pası diyorlar boşluk denen her şeye nedense
göğsünün çukurunda boğulana sürç-i lâl âdem denir,
sonunu üç kez yazan için yaz bile gücenmedir.

Kendini şu dört şeyle çağrıla hayata (ne de olsa abimsin)
1) adını unutana kalbini hatırlatma--hayat murdar, anla!
2) bir tek bahtına ağlayan kadınlarda kal ve gençliğini affet

3) canlı tut tef'ini daima, herkes biraz çocuktur her yaşta!
4) düştüğün her hatırada doğrul ve kendine çiçek ver.

Kendini kederle ölçümleme, keder de bitti
kendinin kedisi aynalara bakma, aynalar renksiz unutma
bak, kızımların doğru söylediği yaştayız
kanın tene bağırmasına paranoya denir
kıskanma! Ölüm de pekâlâ süslenir.

Sahi, ağladın mı? Her canlı ağlamaz ki
--sensiz siyah bir ömrün kendine eğimiyim,
içinde kalbi olan ağlar ancak, başka ne deyim!

HÜSEYİN ALEMDAR
(1962 -)

KEDİ AKLI

Bir diyeceğim yoktu hüzünden yana
Yıpranıyordu kötü kadınlarda aşkım pis karanlıklarda
Yetmiyordum yeni insanlara yetişemiyordum
Ölür kalırdım belki de sokak aralarında bir kenarda

Kimin umurunda dedim ama kendimi inandıramadım buna da
Yakışmıyordum eski pencerelere yosunlu sulara
Ölür kalırdım belki de sokak aralarında bir kenarda
Uyandırılacak çocuklarım vardı uyuyorlardı uykularında

Çok mu yaşamıştım az mı ölmek hakkım mıydı yıl varken akşamlara
Bu kedi nerden çıktı demeyin kapı aralıktı ben bıraktım da
Okşayacak bir şey ister ellerimiz kendi sıcaklığında
Yıpranıyordu kötü kadınlarda aşkım pis karanlıklarda

Ne iyi etmişim aldım düşündüm kedilerin yarı ak yarı kara aklında
Kedi işte kedi boğuyordu yavruyu engel görünce aşkında
Çekilmemişti denizlerim
Döndüm hırpalanmış geceden dayanıklı aydınlıklara
Ağlanır kedi yavrularına çocuksuz anaların arasında

Bu kedi nerden çıktı demeyin kapı aralıktı ben bıraktım da
Uyandırılacak çocuklarım vardı uyuyorlardı uykularında
Ne iyi etmişim uyur uykularında.

ARİF DAMAR
(1925 - 2010)

KEDİ İDİ ADI

Bu adı
Ona kimse vermedi
Çağırdılar, sağırdı, duymadı

Kedinin mırmırları
Onun
Hem düşünmesi,
Hem de duyma'sıdır.

Bunu
Benim yazmam

Da
Benim mırmır'larımdır.

Duyan
Bunu yazmaz
Uyan
Bunu yazan bir kedidir.

ÖZDEMİR ASAF
(1923 - 1981)

KEDİ ÖĞRETMEN

Kedi öğretmen olmuş
Ne kadar fare varsa toplamış başına
Çalıştırır hepsini

İlk ders:
Kedinin pençesinden nasıl korunmalı
Ve nasıl sıvışmalı çabucak

Ne kadar fare varsa olmuş öğrenci
Hepsi cin gibi
Hepsi çalışkan
Su gibi öğrenmişler bütün dersleri
Diploma dersen altın yaldızlı
Kedinin elinden alırlar bizzat

Fareler gidince - ciddi ciddi düşünür kedi -
Koca bir yanlış var herhal bu işte -
Bir yanlış - fakat yanlış olan ne?

ZAHRAD
(1924 - 2007)

KEDİ SÜİTİ
(A Minör-Op.15)

- Sessiz bir gece için süit -

Kapağı açık kalmış
Bir piyanonun
Tuşları üzerinde,
Gece yürüyüşüne çıkan
"Aç bir kedinin"
Çıkardığı seslerdir
Kedi süiti.

YALVAÇ URAL
(1945 -)

KEDİ VE KORKU

Uzaklara bırakılır
Bazen kediler.
Bir daha gelmesinler diye,
Sevilmedikleri yerlere.
Ama yıldızlar
Öteden beri
Dostudur kedilerin,
Elleriyle götürürler onları
Kovuldukları evlere.

YALVAÇ URAL
(1945 -   )

KEDİLER

Evlerde hapis kediler
Yalnız nedir söyledikleri
Okşarsınız
Bir kenara çekilirler.

Kıvrıldıklan köşede
Gene sizde gözleri
Yerinizden kalksanız
Peşinizden gelirler.

Sizken tek sahipleri
Kalabalık isterler
Belki hepsi sizin gibi
Yalnız kediler.

BEHÇET NECATİGİL
(1916 - 1979)

KEDİLER

Çocuklar uyanır geceleyin
Bir şey ararlar karanlıkta

Uyanır kadınlar geceleyin
Yüzük takarlar karanlıkta

Geceleyin kediler uyanır
Bize bakarlar karanlıkta.

MELİH CEVDET ANDAY
(1915 - 2002)

KEDİLER

Çatı saçak direk
Boyunca akşam ve ağaç
İki kedi oturmuş duvara
Karşılıklı
İki sevdalı kedi
İki totem gibi.

OKTAY RİFAT HOROZCU
(1914 - 1988)

KEDİLERE AD KOYMAK

Kedilere ad koymak bayağı güç bir iş doğrusu,
Öyle sizin tatil eğlencelerine filan benzemez;
Şimdi kalkıp desem ki, bir kedinin ÜÇ AYRI ADI olmalı,
Beni iyice kaçık sanırsınız ister istemez.
Önce ailenin her gün kullanacağı bir ad bulmalı,
Örneğin, Peter, Augustus, Alonzo ya da James;
Bilemedin, Viktor, Jonathan, George, Bill ya da Bailey–
Hepsi de bilinen akla uygun adlar bunlar.
Tabii, kulağa daha hoş gelen daha şık başka adlar da var:
Kimisi beylere, kimisi hanımlara uygun,
Örneğin, Admetus, Elektra, Demeter ya da Eflatun–
Hepsi de bilinen akla uygun adlar.
Oysa bence bir kedinin daha özel, daha özgün,
Daha saygın bir adı da olmalı,
Yoksa o kedicik kuyruğunu nasıl dik tutar,
Bıyıklarını burup herkese caka satar?
Bu türden adlardan da hemen sayabilirim,
Örneğin, Munkustrap, Kuakso, Korikopat
Ya da Bombalurina, Celilorum gibisinden bir şeyler,
Hani ancak bir kediye verilebilecek adlar.
Ama bütün bunlardan başka bir adı daha olmalı ki
Ne kimse bilebilsin o adı

Ne araştıran bulabilsin.
Yalnız KEDİNİN KENDİ BİLDİĞİ ve kimseye söylemediği bir ad.
Bir kedi derin derin düşünceye dalmışsa,
Bir tek nedeni vardır bunun bence:
Kedicik düşünüp düşünüp duruyordur
Kafayı fena halde taktığı için
O tanımlanmaz, açıklanmaz,
Anlatılmaz,
O derin ve kimselerin bilmediği adına.

T. S. ELIOT
(1888-1965)

KEDİLERİN ALIŞKANLIKLARI

Kayboluşumun beşiğini sallıyorum bu akşam
Büyüyor yavaş yavaş
Sırtında parmak izleriyle zamanın
Bir tekir kedi ile beraber
Seyrediyorum hayatı:
O meleklerin cebinden düşen anahtardı,
Son zikrin halkası
Allah'ın son hatırası
O bizim kaçırdığımız fırsattı
Uğurböcekleriyle parmak uçlarında
Küçümsedi hep ona olan aşkımı
Gözünün yaşına bakmadan şimdi ben
Kovuyorum ihtiyarı

Ardımda kırık bir ayna
Üvey anneleri hayatımın.
Batsın diye güneşe tempo tutan o kız çocuğu...

Evden kaçışımın pembe spor ayakkabıları vardı.
Hüzün neydi sanki o zaman
Artık kullanılmayan dikiş makinesi annemden kalma.
Ölüm neydi sanki o zaman
Bir önseziden başka.
Evden kaçabilirsin çocuk,
ama kaderden asla!
Babam
Çıkarılmış bir adam bütün fotoğraflardan
Kader neydi sanki o zaman,
Masada açık unutulmuş
Turuncu kulaklı bir makastan başka.
Bir ağaca bakıyorum şimdi
Başladığı yerde bitiyor dünya
Alışıyor dil şimdi
Azı dişinin bıraktığı boşluğa.
Bastırıldı nihayet hayatın kadife kalesinde çıkan isyan.

Söküyorum şimdi sözleri birer birer
Kalpten kalbe giden yolu kapayan.
Kalbim, anlatılmaktan usanmış,
Yıldızı sönmüş bir komedyendir artık,
Dilencinin önünde kahkahalar atıyor,
Kirli bir mendille çıkınlanmış şimdi dünya.
Hayretle bakıyorum kedinin gözlerindeki çapağa,
Geri vermiş hayata çaldığı şiirleri,
Ne zaman aşkı tersinden okusam
Anlıyorum kediler bile meğer alışmış bu yokluğa
Sallayıp duruyorum bu akşam kayboluşumun beşiğini,
Gönüllü hemşire birinci sigarasına.

Sarhoşum kaderlerde biriken tozla
Çekil diyorum kağıda, çekil,
İçer ve zehirlenir
Ne zaman gözlerimden mürekkep damlasa.
Kalbime dokunuyorum bir kelebeğe dokunur gibi
Yetmez mi acaba bu dökülen pullar aşka?
Yoksa şu sızıyı
Sobası tüten evin şiirinde mi saklasam?
Şu sardunyanın kırmızı çiçek açışına

Yetmez mi acaba ah kör olmuş bir Türk filminde ağlasam?
Ne zaman sorsam,
Anlıyorum kediler bile meğer alışmış zamana.

Dünyayı bir salyangozun izlerinde dolaşsam,
Elimde parlak bir harita
Hiçbir atlasta henüz yer almamış.
Ardımsıra yollara hayalimin kırıklarını bıraksam
Yeter mi bu izler beni kendime getirmeye acaba?

DİDEM MADAK
(1970 - 2011)

KEDİLİ GECE

Gece on ikide bahçeye çıktım
Kedi de arkamdan bahçeye çıktı.
Deniz çarşaf gibiydi, anlatılmaz,
Yıldızlar kedinin gözleri gibi
Karadut oracıkta duruyordu.
Gölgesiz, ürkek, hemen oracıkta;
Kedi üstünden bana bakıyordu
Sizleri düşündüm, acımsı, buruk
Kuşlar öttü, vapurlar düdük çaldı.
Yoksa bana mı öyle geldi!

OKTAY RİFAT HOROZCU
(1914 - 1988)

KEDİYE TÜRKÜ

Hayvanlarda ters giden
bir şey vardı:
Kuyrukları fazla uzun
ve bir talihsizlikti kafaları.
Sonra toplanmaya başladılar
yavaş yavaş
parçaları uydurarak birbirine,
hoş bir görünüm yaratmak için,
doğum lekeleri, zerafet, heybet.

Ama kedi,
yalnızca kedi oldu tamamlanabilen,
gururluydu:
Doğuştan her şeyi yerli yerindedir ne olsa,
kendinden hoşnut
ve tam olarak emindir ne istediğinden.

İnsan balık ya da kuş olmak ister,
kanatlarımız olsa der yılanlar,

köpekler müstakbel aslan,
mühendisler ozan olmaya can atar,
sinekler kırlangıçlara özenir,
inatla sinekler gibi davranır ozanlar.

Ama kedi
kedi olmaktan başka bir şey istemez,
her kedi katıksız kedidir,
bıyıklarından kuyruğuna kadar,
altıncı duyudan kıvranan saçına kadar,
gece vaktinden, altın gözlerine kadar.

PABLO NERUDA
(1904 - 1973)

KEDİYLE ARSLAN

Doğduğunda
Kedi yavrusu gibiydi
Büyüdü
Aslan gibi oldu
Uyuz kedilere döndü yaşlanınca
Öldüğü zaman
Cenazesinde
Ne kedi vardı ne aslan.

ÜMİT YAŞAR OĞUZCAN
(1926 - 1984)

KUYRUKLU ŞİİR

Uyuşamayız, yollarımız ayrı;
Sen ciğercinin kedisi, ben sokak kedisi;
Senin yiyeceğin, kalaylı kapta;
Benimki aslan ağzında;
Sen aşk rüyası görürsün, ben kemik.

Ama seninki de kolay değil, kardeşim;
Kolay değil hani,
Böyle kuyruk sallamak Tanrının günü.

CEVAP

- Ciğercinin kedisinden sokak kedisine -

Açlıktan bahsediyorsun;
Demek ki sen komünistsin.
Demek bütün binaları yakan sensin.

İstanbul'dakileri sen,
Ankara'dakileri sen...
Sen ne domuzsun, sen!

ORHAN VELİ KANIK
(1914 - 1950)

MASALLARIN MASALI

Su başında durmuşuz
çınarla ben.
Suda suretimiz çıkıyor
çınarla benim.
Suyun şavkı vuruyor bize,
çınarla bana.

Su başında durmuşuz
çınarla ben, bir de kedi.
Suda suretimiz çıkıyor
çınarla benim, bir de kedinin.
Suyun şavkı vuruyor bize
çınara, bana, bir de kediye.

Su başında durmuşuz
çınar, ben, kedi, bir de güneş.
Suda suretimiz çıkıyor
çınann, benim, kedinin, bir de güneşin.
Suyun şavkı vuruyor bize
çınara, bana, kediye, bir de güneşe.

Su başında durmuşuz
çınar, ben, kedi, güneş, bir de ömrümüz.
Suda suretimiz çıkıyor,
çınarın, benim, kedinin, güneşin, bir de ömrümüzün.
Suyun şavkı vuruyor bize
çınara, bana, kediye, güneşe, bir de ömrümüze.

Su başında durmuşuz.
önce kedi gidecek
kaybolacak suda sureti.
Sonra ben gideceğim
kaybolacak suda suretim.
Sonra çınar gidecek
kaybolacak suda sureti.
Sonra su gidecek
güneş kalacak,
sonra o da gidecek.

Su başında durmuşuz
çınar, ben, kedi, güneş, bir de ömrümüz.
Su serin,
çınar ulu,
ben şiir yazıyorum,
kedi uyukluyor,
güneş sıcak,
çok şükür yaşıyoruz.
Suyun şavkı vuruyor bize
çınara, bana, kediye, güneşe, bir de ömrümüze.

NÂZIM HİKMET RAN
(1902 - 1963)

MAYMUN

Maymun diyorsam maymun sanmayın
Kara pisiğimin adı bu benim
Pisik diyorsam güzel sanmayın
Dünyanın en çirkin kedisi bence

Kara diyorsam zifir sanmayın
Karalık içinde gözleri sarı
Sarı diyorsam güneş sanmayın
Güneş birdir hep - gözlerse iki

İki diyorsam ayrı sanmayın
Aynı rüya ikisinin de derinlerinde
Rüya diyorsam çok şey sanmayın
Bir insan onu sevsin sadece.

ZAHRAD
(1924 - 2007)

MERAK KEDİYİ ÖLDÜRÜR

Aşk, merakla başlar. Sonra koku ve ısrar
gelir arkasından. Kurtulamazsın, sıyrılamazsın
derinliklerden, boğulursun sularda, ay
vururken denize ve boyarken göğü,
gökyüzünün gördüklerini.
Uzaklarda
kalınca birbirini ısıtan eller, kalakalırım,
sarsılırım kendi başıma.

Aşk, merakla başlar. Sonra koku
ve ısrar gelir arkasından.
Kalplerdeki harita, yeniden
şekillenir.
(Kalbim sağda şimdi, orda şekillendi.)

Aşk, meşk gerektirir.

İşte böyle.

SEYHAN ERÖZÇELİK
(1962 - 2011)

MİRAÇ

Deli kedi deli deli
Ne arıyorsun ağaçların üzerinde?
O kuşu tuttun muydu
Başın göğe erecek diğ'mi?..
O kuş ki zümrütüankâ...

CAN YÜCEL
(1926 - 1999)

MUM ALEVİ İLE OYNAYAN
KEDİNİN ÖYKÜSÜ

I

Bir mum yanıyordu bir evin bir odasında.
O evde bir kedi vardı.
Geceler indiğinde kendi havasında
Mum yanar, kedi de oynardı.

Mumun yandığı gecelerden birinde
Kedi oyunlarına daldı.
Oyun arayan gözlerinde
Mumun alevi yandı,
Baktı,
Mumun titrek alevinde
Oyuna çağıran bir hava vardı.

Oyunlarını büyüten kedi büyüdü
Kendi türünde çocukcasına,

Döndü dolaştı, yavaş yavaş yürüdü
Geldi mumun yanına, oyuncakcasına.

Bir baktı, bir daha, bir daha baktı
Mumun alevinin dalgalanmasına
Uzandı bir el attı.
Bıyıklarını yaktırmadan analmayacaktı..
İlk kez gördüğü mumun yakmasına
İnanmayacaktı.

Kedi oyunlarında büyüyordu,
Mum, üşüyordu yanmalarında.
Zaman ikili yürüyordu
Aralarında.
Bir ayrışım görünüyordu
Birinin yanmalarında
Öbürünün oynamalarında.

Kedi oyunlarında büyüyordu,
Yitirerek gitgide oyunlarını.
Mum küçülüyordu yanmalarında,
Yitirerek gitgide yakmalarını.

Oynarken büyüyen kedi yanacak,
Aydınlatırken küçülen mum yakacaktı.
Küçülen yaka-yaka aydınlatacak,
Büyüyen yana yana anlayacaktı.

Bir mumun yanmasından
Ve bir kedi oyunundan
Kaldı sonunda
Bir gecenin tam ortasında
Bir evin bir odasında
Göz-göze susan
İki insan.

II

Mum yandı bitti

Kedi büyüdü gitti.
oyunlar karıştı gecelerde
Suskun uykusuzluklara.

O iki insandan, sonunda
Birinin anılarında kedi,
Birinin dalmalarında mum
Kaldı gitti.

Nerede bir mum yansa şimdi,
Nerede oynasa bir kedi,
Birbirine yansıyor, karışıyor gölgeleri..
Bugün dün gibi oluyor,
Dün bugün gibi.
Mum ellerimi tırmalıyor,
Belleğimi yakıyor kedinin elleri.

ÖZDEMİR ASAF
(1923 - 1981)

SAMİYE'NİN KEDİSİ

Yeşil deniz gibi gözleri vardı
Beyaz tüyleriyle bir küme kardı
Ağzını süsleyen sedef dişlerdi
Baygın nazarı tâ ruha işlerdi

Severken aldatıp birden kaçardı
Okşarken apansız pençe açardı
Onda bir kadının gururu vardı
Sürmeli gözlerinden riyâ akardı.

NÂZIM HİKMET RAN
(1902 - 1963)

SAYIKLAMA

Kedim, ayak ucuma büzülmüş, uyumakta;
İplik iplik sarıyor sükûtu bir yumakta,

Hırıl hırıl,
Hırıl hırıl...

Bir göz gibi süzüyor beni camlardan gece,
Dönüyor etrafımda bir sürü kambur cüce,

Fırıl fırıl,
Fırıl fırıl...

Söndürün lâmbaları, uzaklara gideyim;
Nurdan bir şehir gibi ruhumu seyredeyim,

Pırıl pırıl,
Pırıl pırıl...

Sussun, sussun, uzakta ölümüme ağlayan;
Gencim, ölmem, arzular kanımda bir çağlayan,

Şırıl şırıl,
Şırıl şırıl...

Ne olurdu, bir kadın, elleri avucumda,
Bahsetse yaşamanın tadından başucumda,

Mırıl mırıl,
Mırıl mırıl...

NECİP FAZIL KISAKÜREK
(1905 - 1983)

SERÇE VE KEDİ

Toprağın altından bağlanıyor
artık, telefon telleri
ve bir telaş
yüreğini sarıyor serçelerin
gördükçe kedileri

II

Anlar mı serçelerin
neden göç etmediğini
sobanın kurulmasını
bekleyen
kedi

III

Yalnızca rüzgâr gelir
ölü bir serçenin
cenaze törenine
ve usulca
kımıldatır tüylerini
kediden önce.

SUNAY AKIN
(1962 -   )

TABLO

Kedi kadının yanındaydı,
Kadın gecenin yanındaydı.

Kedi gitti geceye değdi,
Karardı,
Döndü kadına değdi.

Bir kadın portresi belirdi;
Elinde siyah bir gül vardı,
Kucağında kırmızı bir kedi.

ÖZDEMİR ASAF
(1923 - 1981)

ÜZGÜN KEDİLER GAZELİ

- Bu gazeli yerime yazan sevgili kardeşim Engin Turgut'a -

Hüznün tüyleri dökülür, lirik bakar kedilerin camdan gözleri
Çocukluğumun kelimeleriyle şımartsam da gurbet gibi bakarlar

Kedilerde gördüğüm keder üşümüş sokaklar ve akşam kokuyor
Peşime takılır tenha bir şiirden atılmış masum yazlar ikindisi

Güz yüzlü bir kediniz olsun boşluğunuza tutunan, kalbinize taşınan
Odalar birbirinin rüyasına karışsın, gülümsesin saflığın elleri

Kediler kasabasında çözülür yalnızlığın masaldan ipleri
Kardeşliğin cömert bahçesinden pınar olur dostun gönlüne akarız

Bir zarf gibi yırtılmasın kalbimiz, çıkarın beni mektubun içinden
Kedilerin düşleriyle yıkansın şu yaralı ruhumdaki sessiz mavi

Kayıp hatıralar gölgesinden dile sığmayan bir hakikat geçiyor
Başkalarının kedileri de komşum olur, gözlerimizle mırıldanırız

Kedim kendisini evin uysal şiiri sanıyor, şiirin aklı kısa tırnakları uzun
Kedim kendisini bilge sanıyor sokakların ve aşkın ısrarla özlediği

Mevsimlerin kumunu karıştırma, içinden sabah sesli bir kedi çıkar
Kediler kadar yalnızım mor düşlerimden kuşlu parklar havalanır

Hayallerimin toprağını eşele, ahşap kalbimi tırmala, kımıldasın her şey
Çünkü bir kedi kadar gövdesi var kırılmış ve yorgun heveslerin

Kedi mağrur, şehir zalim, nar küskün, kâğıt paslı, hayat maskara olmuş
Bu yüzden mi şiirin üzerine kül yağdırıyorlar, hızla eskiyor kelimeler

Evler kedisiz yetim, sokaklar kedisiz üvey sayılır, ben budalasıyım aşkın
Beni de boynu ıssız kedilerden sayın, nasılsa ağzım var dilim yok

Kedilerimin kardeşiyim, inceliği ve mahcubiyeti onlardan öğrendim
Beni turnasız türkülerin beni solgun bir kedinin kalbinde unuttular.

HAYDAR ERGÜLEN
(1956 -   )

YOLDAŞLAR

Atımla beraber yatar kalkarım,
Müsavidir doğan günden payımız.
Köpeğimle gülüştüğümüz olur.
Ekin tarlasından kalkınca tavşan.

Kış günü kedimle soba başında.
Hülyalarımız karşılıklı açık
Selamlaşırız bahçeden bahçeye
Bana kardeşlerimden daha yakındır,

Bir cami avlusunda bahar günü,
Önüne yem serptiğim güvercinler.
Hep mihnet günümün yoldaşlarıdır,
Nuh'un salındaki filler, tırtıllar.

CAHİT SITKI TARANCI
(1910 - 1956)

YÜREK PARALAYAN

Yürek paralar
Kedicik
Yüreğinde kor ateş
Paralanmış derisinde
Çaresizlik
Miyavlar
inim inim.

ZAHRAD
(1924 - 2007)

ZERRİŞTE

"Yaz aşkına dair," dediniz... İşte: çocukken
Gayet afacan bir kedi sevdim ki elimden
Bir dakka bırakmazdım; uyurken kucağımda
Ruhumdaki şefkat
Hep üstüne titrer; gece bazan yatağımda
Birlikte uyurduk. Bırakıp mektebe gitsem
Kalbimdeki özlem
Mutlak beni dikkatsiz eder, "hey, koca sersem!"
İhtarı tokatlarla gürülderdi başımda.
Ben körkütük aşık,
Her kahra tahammülle severdim... O yaşımda
Sevmekteki etken ve teselliyi bilirdim.
Herkes gibi, hatta
Bazan da sebepsiz yere ağlar, üzülürdüm.
Zerrişte, bu ismiydi onun, sanki haberli
Uğrun kederimden
Yaltaklanır, atlar, sürünür, okşatır, okşar

Sırf alsın için gönlümü bir çare bulurdu

Lakin üzerimden
Bir kez dağılıp gitti mi hüznüm, kurulurdu:
"Sayemde bu neşen" demek ister gibi mağrur;
Mağrur ve küçümser,
Başlardı vefasızlığa; ben bağlı ve güçsüz,
Her isteği, her hazzı ve her keyfine uymuş,
Bazan şaşaraktan,
Bazan kızaraktan; yine güçsüz, yine kanmış;
En şüpheli bir meylini görsem inanırdım;
Biçareliğimden;
Hep tırmalanır, tırmalanır, tırmalanırdım!..

"Yaz aşkına dair" dediniz ... İşte misali:
Sevdiklerimin ben
Hepsinde bu tırnakları, hepsinde bu hali
Hepsinde bu hırçın kedi simasını gördüm...
Tüm zevkini sürdüm bu cehennem gibi ömrün.

TEVFİK FİKRET
(1867 – 1915)

(Ahmet Muhip Dranas'ın Türkçeleştirmesi ile)

İÇİNDEKİLER:

ŞİİR PARKI
www.siirparki.com
SEMİRAMİS KANBAK
Tematik Şiirler Dizisi: 3